

Hrebeň Považského inovca

Pavol Chrenčík ✖ foto: archív

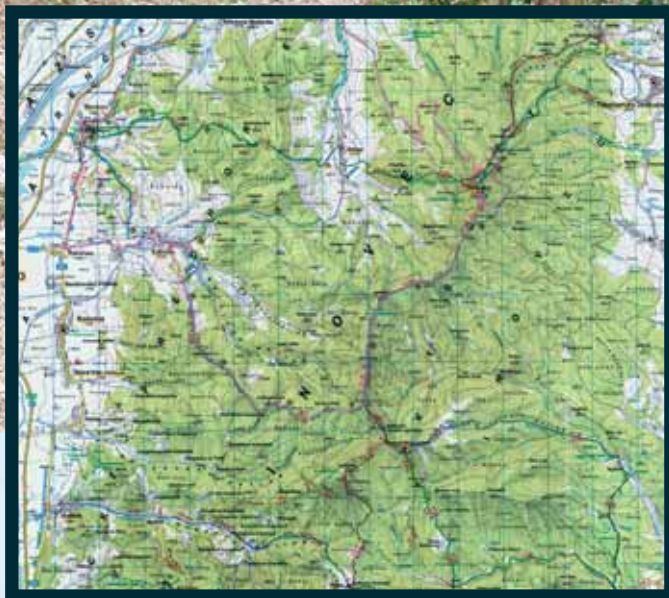
Opäť je tu terénna lahôdka zo slovenských luhov a hájov. Po mimoriadne dobrých trialoch v Karpatoch, Javorníkoch a Fatre nemôžeme znížiť laťku ani o piad'. Tentokrát to rozpeckujeme v pohorí Považského Inovca.

Jednoduché spresnenie pre netušiace: polo-ha Západné Slovensko, v pomyselnom trojuholníku Trenčín – Piešťany – Bánovce. Dĺžka 48 km a šírka maximálne 25 km. Kráľovská hrebeňovka nenechá jediného bajkera na pochybách o kráse a jazditelnosti hôr Trenčianskeho kraja. Ideálny čas k návšteve Inovca je od mája do septembra, avšak teoreticky nič okrem počasia a napadaných listov nebráni na vizitu aj v iných mesiacoch. V konkrétnom prípade sa nemusíme obávať ani letných horúčav, tu budeme chránení prevažne hustým lesom a pred teplom tu nájdeme ideálne útočisko. Celoodpružený bajk je výhodou a to nielen v dlhom zjazde do Kálnice. Štartovú lajnu máme v známom Beckove a tam sa aj vrátíme. Celý dnešný výlet má zhruba päťdesiat kilákov

s prevýšením tisícristo metrov. Na rozšľapanie do plného režimu ideálne poslúži nefrekventovaná asfaltka smerom na Krivosúd – Bodovku až do Trenčianskych Stankoviec. Je to zhruba 10 km, pekným prostredím okolo najdlhšej slovenskej rieky Váh. Z hlavnej cesty zídeme v spomínaných Stankovciach doprava na dedinu Selec, ale ako to tak býva tú vôbec neuvidíme a bez váhania za dedinou na druhej odbočke vľavo točíme. Pomaly sa začína meniť sklon k horšiemu, ale nič dramatické. Asfalt sa končí, hurá do terénu. Zabudol som podočknúť, že táto výstupová trasa je málo známa a drvivá väčšina bikerov používa asfaltku z Trenčianskeho Jastrabia, no k tej je to zbytočne ďaleko po ceste prvej triedy do Bánoviec a trúfam si tvrdiť, že neponúka také výhľady a pohodičku lesa. V prípadoch nejasností

TRAIL MESIACA

Palúch 1004 metrov nad morom. Okrem krásneho úseku je z holého vrcholu najlepši výhľad z celej trasy.

pri križovaní lesných ciest si overte mapu alebo stiahnite gpx súbor na www.karpatybybike.wz.cz či www.cyklomag.sk. Pomerne rovnomerné stúpanie na lesných výruboch otvára pohľady do doliny a ako na podnose máme naservírované lesné jahody. Povrch je štrkový, neskôr klasická zväžnica s prudkými zákrutami okolo Čierneho vrchu (591m). Dvanásť kilometrov stúpania preverí kondičku. Predsa len malý dôvod na radosť čaká v dvoch tretinách stúpania: chata pod Inovcom, celoročne otvorená aj s možnosťou ubytovania. Záverečných dvesto výškových metrov si odbijeme na asfaltke brutálneho sklonu s pár pasážami na vydýchanie (červená značka poza zjazdovku je nevyšlapateľná). Samotný vrchol najvyššej hory Považského Inovca – Inovec 1042 metrov vysoký je zarastený a výhľad z neho nehľadáte – neexistuje. Nič to však neznamená, pretože neďaleko od Inovca po červenej značke (ktorej sa teraz budeme držať) je vrchol Palúchu a tam sa pokocháme najkrajším pohľadom dnešného

Asi v polovici stúpania sa otvorí panoráma Považia v blízkom okolí Trenčína.

Nad Kálnickou dolinou.
Napravo, i keď tu nie je vidno,
je komplet zjazdený hrebeň.

výletu. Priatelia čaká nás poriadna dávka terénu a pruženie už dávno má byť odomknuté! Ako hovorím po červenej je to hodnú chvíľu po hrebeni prevažne dole, no pár krutých stúpaní udrží tepovku v otáčkach. To najhoršie čaká pred Ostrým vrchom 910 m (hodný svojho mena) a poznám len jediného týpka, čo

ho vydupe kedykoľvek. Možno je vhodné spomenúť platnosť lesného zákona, ktorý pravdepodobne niektoré krátke úseky radí do skupiny nepovolených, no jedná sa naozaj o malú časť dnešnej hrebeňovky. Je na každom, aby zvážil možné riziká. Do pozornosti pri pohľade zdola, dokonca aj z diaľnice pri Novom

Meste nad Váhom je vidieť za vrchom Jakubová tri vysekané pásy lesa hneď pod vrcholom, ľudovo prezývané Adidas – samozrejme podľa zjavnej podoby k trojprúžkovému znaku známej firmy. Pri jazde to ale nespoznáme a radšej sa sústreďíme na sledovanie turistického značenia. Pokiaľ sa budete

striktne držať červenej značky príde na rad aj pár skaliek, s bikom na pleci je to v pohode. Tí čo majú zabudovaný zmysel pre orientáciu využijú lesnú cestu na obídenie sprava. Neskôr sa napojíme k trálu v každom prípade – totiž za Ostrým vrchom prichádza delikátny zjazd po modrej značke do Kálnice. A nie je to

TRAIL
MESIACA

len tak hoc aký priemer! Deväť kilometrov dá zabrať aj otrlým jedincom. Malý dodatok: počiatková výška na začiatku modrej značky 860 metrov – konečná v Kálnici 215 m...! Zopár miest je naozaj zákerných s kamenným povrchom, nechýbajú rýchle pasáže a kúsok šľapania až nás trail vypluje na lúky tzv. Pieskoviská. Po pravej strane uvidíme dnešnú hrebeňovku aj s Inovcom a Adidasom.

Záver však ponúka tri varianty, z ktorých je ťažké si vybrať. Začíname teoreticky najľahšou a to priamo po rýchlej poľnej ceste do dediny. V menu je ponuka pre odvážnejších atakovať maximálku po chodníčku na bočnej zjazdovke, alebo pre šialencov zjazdová trať začínajúca poriadnym dropom a hneď na to do lesa. Majstri na vysokozdvihých mašinách ju poznajú zo slovenského pohára v DH www.bikecentrumkálnica.sk. Ktorúkoľvek možnosť vyskúšate nebudete ľutovať záverečnú časť

(okrem tých čo precenia svoje sily na downhillovej masakre). Z Kálnice je to už pohoda po asfalte späť do Beckova. S občerstvením si netreba lámať hlavu, na krátkom úseku je zopár podnikov od štvrtej cenovej po luxus prvej kategórie. Návšteva Beckovského hradu je povinnou jazdou a zároveň kultúrnou vložkou.

Na úplný záver skromná historka ako som takmer pustil do gaťí: Roku pána 2006 som išiel túto trasu s kamarátom a počas krásneho letného dňa nás znenazdajky prepadla priamo na vrchu búrka. Veď viem, že je to vec bežná, no keď blesk praští sto metrov od vás, nie je nikomu jedno, či ten nasledujúci neschytá práve on. V okamžiku boli biky odhodené do lesa a mobily povypínané. V prietrži nás zachránil kolegov pršiplášť – ten fantastický vynález z umelej hmoty. Ale ako sa hovorí letná búrka býva krátka a do kraťasov sa našťastie neušlo... ✕

**V lete tráva dorastá nad
riadidlá, ale pri jazde
eprekáza (treba sa držať
vo vyjazdených koľajach
od traktoru).**

